

ອຄສລາ ອິຕຣາ ອຸທ່ວ່າ ທີສວາ “ກສມາ ມຍ່າ ດົກສລສ ປັດຈຸບັນກວາງ ນ ກເລືີຕີ ວູຕວາ, “ຫວ່າ ມ ອາເນຕູວາ ເທວ ວາເຮ ດົກກຳ ປາເຕສີ, ກົມຕຸ້ນ ຕຸຍ່າ ກເມືຕີ ຖຸຕະເຫຼີ, “ນັກຈາການຝຶກທີ່ຈິນເຕຕູວາ, ຕສລາ ປມາກໍ ໂໂລເກນຸຕີ, ປຣິມແຕ ດົກ ໄກ, ໂກາສໍ ລກິຕູວາ ແກສຊູ່ ໂຢະຕູວາ ອາທາລີ ແ

ครັ້ງນັ້ນ (ອ.ຫຼູງໜັນ) ນອກນີ້ ເຫັນແລ້ວ ຜຶ່ງທ່ອງ (ຂອງຫຼູງ) ນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ ວ່າ “ອ.ເຊອ) ຍ່ອມໄມ່ປອກ ຜຶ່ງຄວາມທີ່ແທ່ງສ້ຕວັງ ຜົກຶດແລ້ວໃນຄຣວົກ ເປັນຜູ້ຕັ້ງອູ່ເລີນພາະແລ້ວ ແກ່ເຮາ ເພຣະເທຸໄຣ” ດັ່ງນີ້, (ຄຣັນເມື່ອຄຳ) ວ່າ “ອ.ທ່ານ ນຳມາແລ້ວ ຜຶ່ງດິລັນ ຍັ້ງສ້ຕວັງ ຜົກຶດແລ້ວໃນຄຣວົກ ໃຫ້ຕກໄປແລ້ວ ລື້ນວາຣະ ທ. ສອງ, (ອ.ດິຈັນ) ຈະບອກ ແກ່ທ່ານ ເພື່ອປະໂຍ່ນອະໄຣ” ດັ່ງນີ້ (ອັນຫຼູງນັ້ນ) ກລ່າວແລ້ວ, ຜົກຶດແລ້ວ ວ່າ “(ອ.ເຮາ) ເປັນຜູ້ຈົບຫາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນ ໃນກາລີ່ນ” ດັ່ງນີ້ ແລ້ວ ຢູ່ ຜຶ່ງຄວາມປະມາກ (ຂອງຫຼູງ) ນັ້ນ, ຄຣັນເມື່ອສ້ຕວັງ ຜົກຶດແລ້ວໃນຄຣວົກ ແກ່ຮ່ອບແລ້ວ, ໄດ້ແລ້ວ ຜຶ່ງໂຄກສ ປະກອບແລ້ວ ຜຶ່ງຍໍ ໄດ້ໃຫ້ແລ້ວ ແ

ຄພໂກ ປຣິມຕູຕາ ປັດຕຸ່ນ ອສກໂກນຸໂຕ ຕີຣີຍໍ ນິປຸ່ງີ ແ

ອ.ສ້ຕວັງ ຜົກຶດແລ້ວໃນຄຣວົກ ໄມ່ຈາວອູ່ ເພື່ອອັນຕກໄປ ເພຣະຄວາມທີ່ (ແທ່ງສ້ຕວັງ ຜົກຶດແລ້ວໃນຄຣວົກ) ເປັນຜູ້ແກ່ຮ່ອບແລ້ວ ນອນ ແລ້ວ ຂວາງ ແ

ຕີຖຸພາ ຂຣາ ເວທනາ ອຸປຸປຸ່ງີ ແ

ອ.ເວທනາ ອັນກລ້າ ອັນແຂງ ຜົກຶດຂຶ້ນແລ້ວ ແ

ຂົວົຕສໍລັບ ປາປຸ່ງີ ແ

(ອ.ຫຼູງນັ້ນ) ຜຶ່ງແລ້ວ ຜຶ່ງຄວາມສົງລັບໃນຂົວົຕ ແ

ສາ “ນາສີຕົມທີ ຕຍາ, ຕຸວເມວ ມ ອາເນຕູວາ ຕໂຍ ທາຮເກ ນາເລືຕີ; ອິທານີ ສຍົ່ງປີ ນສລາມີ, ອົໂຕທານີ ຈຸຕາ ຍກຸ່ຫົນ ທຸຕ ວາ ຕວ ທາຮເກ ພາກີຕຸ່ນ ສມຕັກ ທຸຕວາ ນິພຸພຸຕຸເຕຍບຸນທີ ປຕຸຄັນ ຈປເຕູວາ ກາລ ກຕູວາ ຕສມີເຍວ ເຄເຫ ມຊ່າງວີ ທຸຕ ວາ ນິພຸພຸຕີ ແ

(ອ.ຫຼູງ) ນັ້ນ ຕັ້ງໄວ້ແລ້ວ ຜຶ່ງຄວາມປະກາດ ວ່າ “(ອ.ເຮາ) ເປັນຜູ້ອັນທ່ານໃໝ່ຈົບຫາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນ, ອ.ທ່ານນັ້ນເຖິວ ນຳມາແລ້ວ ຜຶ່ງເຮົາ ຍັ້ງທາຮກ ທ. ສາມ ໃ້ຈົບຫາຍແລ້ວ, ໃນກາລີ່ນ (ອ.ເຮາ) ຍ່ອມຈົບຫາຍ ແມ່ໄອງ, (ອ.ເຮາ) ເຄລືອນແລ້ວ (ຈາກອັຕກາພ) ນີ້ ໃນ ກາລີ່ນ ເປັນນາງຍັກໝື້ນ ເປັນ ເປັນຜູ້ສາມາດ ເພື່ອອັນເຄີຍກິນ ຜຶ່ງທາຮກ ທ. ຂອງທ່ານ ເປັນ ພຶ້ງປັກິດ” ດັ່ງນີ້ ກະທຳແລ້ວ ຜຶ່ງກາລ ເປັນນາງເມວ ເປັນ ບັກິດແລ້ວ ໃນເຮືອນ ນັ້ນນັ້ນເຖິວ ແ

ອິຕຣີປີ ສາມົງກີ ດ້ຕູວາ “ຕຍາ ເມ ກຸລຸປຸຈຸເນໂຕ ກໂຕຕີ ກປປຣັນບຸນກາທີ່ທີ ສູປົປົຕິ່ ໂປເຕລີ ແ

ອ.ສາມີ ຈັບແລ້ວ (ຜຶ່ງຫຼູງໜັນ) ແນ້ນອກນີ້ (ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ ອ.ກາຣເຂ້າໄປຕັດຮູ່ຕະຫຼາດ ຂອງເຮາ ອັນເຈົ້າ ກະທຳແລ້ວ ດັ່ງນີ້ ໂບຍ ແລ້ວ ໂບຍແລ້ວດ້ວຍດີ (ດ້ວຍວ້ຍວະ ທ.) ມີສອກແລະເຂົ້າເປັນຕົ້ນ ແ

ສາ ເຕເນວາພາເນ ກາລ ກຕູວາ ຕຕເຄວ ກຸກກຸງີ ທຸຕວາ ນິພຸພຸຕີ ແ

(ອ.ຫຼູງໜັນ) ນັ້ນ ກະທຳແລ້ວ ຜຶ່ງກາລ ດ້ວຍຄວາມເຈັບ ນັ້ນນັ້ນເຖິວ ເປັນແມ່ໄກ ເປັນ ບັກິດແລ້ວ (ໃນເຮືອນ) ນັ້ນນັ້ນເຖິວ ແ

ນ. ຈິරສ්ථාව ກຸກກູ້ ອັນທານີ ວິຊາຍ ໃ

ອ.ແມ່ໄກ ຕາກແລ້ວ ຜົ່ງພອງໄຂ່ ທ. ຕ່ອກລໍໄມ່ນານໜັ້ນເທິຍວາ ໃ

ມະຫວາງ ອາຄນຸຕວາ ຕານີ ຂາທີ ໃ

ອ.ນາງແມ່ ມາແລ້ວ ເຄື່ອງກິນແລ້ວ (ຜົ່ງພອງໄຂ່ ທ.) ແກ່ລ່ານັ້ນ ໃ

ຖຸຕີຍມູປີ ຕຕີຍມູປີ ຂາທີເທິຍວາ ໃ

(ອ.ນາງແມ່) ເຄື່ອງກິນແລ້ວນັ້ນເທິຍວາ ແມ່ຄັ້ງທີ່ສອງ ແມ່ຄັ້ງທີ່ສາມ ໃ

ກຸກກູ້ “ຕໂຍ ວາຣ ມມ ອັນທານີ ຂາທີຕວາ, ອິທານີ ມູປີ ຂາທີຕຸກາມາສີ; ອິໂຕທານີ ຈຸຕາ ຕໍ່ ສປຸດຕັກ ຂາທີຕຸ່ລາຍງຸນຸຕີ ປັດຕະນຳ ກຕວາ ຕໂຕ ຈຸຕາ ທີ່ປຶ້ນ ກຸກກູ້ ນິພຸພຕຸຕີ ໃ

ອ.ແມ່ໄກ ກະທຳແລ້ວ ຜົ່ງຄວາມປ്രາຮານ ວ “(ອ.ທ່ານ) ເຄື່ອງກິນແລ້ວ ຜົ່ງພອງໄຂ່ ທ. ຂອງເຮົາ ສິ້ນວາຮະ ທ. ສາມ ເປັນຜູ້ໂຄຣເພື່ອ ອັນເຄື່ອງກິນ ແມ່ເຊີ່ງເຮົາ ຢ່ອມເປັນ ໃນກາລີ້ນ, (ອ.ເຮາ) ເຄື່ອນແລ້ວ (ຈາກອັດກາພ) ນີ້ ໃນກາລີ້ນ ພຶ້ງໄດ້ ເພື່ອອັນເຄື່ອງກິນ ຜົ່ງທ່ານ ຜູ້ເປັນໄປກັບດ້ວຍບຸຕຽນນັ້ອຍ” ດັ່ງນີ້ ເຄື່ອນແລ້ວ (ຈາກອັດກາພ) ນັ້ນ ເປັນແມ່ເສື່ອເຫຼືອງ ເປັນ ບັນເກີດແລ້ວ ໃ

ອົຕຣາປີ ມີຕີ ກຸກກູ້ ນິພຸພຕຸຕີ ໃ

(ອ.ນາງແມ່) ແມ່ນອກນີ້ ເປັນແມ່ເນື້ອ ເປັນ ບັນເກີດແລ້ວ ໃ

ຕສຸສາ ວິຊາຕວິຫາຕາກາລ ທີ່ປຶ້ນ ອາຄນຸຕວາ ຕໂຍ ວາຣ ບຸຕຸຕັກ ຂາທີ ໃ

ອ.ແມ່ເລື້ອ່ເຫຼືອງ ມາແລ້ວ ເຄື່ອງກິນແລ້ວ ຜົ່ງລູກນັ້ອຍ ທ. ສິ້ນວາຮະ ທ. ສາມ ໃນກາລ (ແທ່ງແມ່ເນື້ອ) ນັ້ນ ທັ້ງຄລອດແລ້ວທັ້ງຄລອດ ແລ້ວ ໃ

ມີຕີ ມຣນກາລ “ອົມາຍ ເມ ຕິກຸ່ຫຼຸດ ປຸດຕາ ຂາທີຕາ, ອິທານີ (P45) ມູປີ ຂາທີສຸດຕິ; ອິໂຕທານີ ຈຸຕາ ເວຕໍ່ ສປຸດຕັກ ຂາທີຕຸ່ລາຍງຸນຸຕີ ປັດຕະນຳ ກຕວາ ກາລ ກຕວາ ຍກຸ່ຫົນ ກຸກກູ້ ນິພຸພຕຸຕີ ໃ

ອ.ແມ່ເນື້ອ ກະທຳແລ້ວ ຜົ່ງຄວາມປ്രາຮານ ວ “ອ.ລູກ ທ. ຂອງເຮົາ (ອັນແມ່ເລື້ອ່ເຫຼືອງ) ນີ້ ເຄື່ອງກິນແລ້ວ ສິ້ນສາມຄັ້ງ, (ອ.ແມ່ເລື້ອ່ເຫຼືອງນັ້ນ) ຈັກເຄື່ອງກິນ ແມ່ເຊີ່ງເຮົາ ໃນກາລີ້ນ, (ອ.ເຮາ) ເຄື່ອນແລ້ວ (ຈາກອັດກາພ) ນີ້ ໃນກາລີ້ນ ພຶ້ງໄດ້ ເພື່ອອັນເຄື່ອງກິນ (ຜົ່ງແມ່ເລື້ອ່ເຫຼືອງ) ນັ້ນ ຕ້າວເປັນໄປກັບດ້ວຍບຸຕຽນນັ້ອຍ” ດັ່ງນີ້ ໃນກາລເປັນທີ່ຕາຍ ກະທຳແລ້ວ ຜົ່ງກາລ ເປັນນາງຍັກຊື່ນ ເປັນ ບັນເກີດ ແລ້ວ ໃ

ທີ່ປຶ້ນປີ ຕໂຕ ຈຸຕາ ສາວຕຸດິຍ ກຸລື້ຕາ ກຸກກູ້ ນິພຸພຕຸຕີ ໃ

ແມ້ວ.ແມ່ເສື່ອເຫຼືອງ ເຄື່ອນແລ້ວ (ຈາກອັດກາພ) ນັ້ນ ເປັນນາງກຸລື້ຕາ ເປັນ ບັນເກີດແລ້ວ ໃນພຣະນຄຣ ຂໍອ່ວ່າສາວຕຸດິ ໃ

ສາ ຖຸ່ອມືປົປຸດຕາ ທຸວາຮາມ ປົດກຸລົມ ອັນມາສີ ໃ

(ອ.ນາງກຸລື້ຕາ) ນັ້ນ ຜູ້ຄົງແລ້ວ ຜົ່ງຄວາມຈົງຢູ່ໄດ້ປັບແລ້ວ ສູ່ຕະກຸລແກ່ຜ້າ ທີ່ບ້ານໄກລປ່ຽນຕູ້ ໃ

อปภภาค บุตต์ วิชาชีพ

ในกาลลั่นเป็นล้วนอื่นอีก (อ.นางกุลธิดานัน) คลอดแล้ว ชื่งบุตร

ยกขึ้น ตสสฯ ปิยสหายกิจการณ์แคน อาคารนตุว่า “กุ๊ด เม สหายกิจ บุญ”

อ.นางยักษินี มาแล้ว ด้วยเพศแห่งหญิงสหายผู้เป็นที่รัก (ของนางกุลธิดา) นั้น ตามแล้วว่า อ.หญิงสหาย ของดิฉัน (ย่อ อยู่) (ในที่) ใหม่ ดังนี้

“อนุโตคพูเก วิชาตานิ อาหสุ”

(อ.ชน พ.) กล่าวแล้ว ว่า “(อ.หญิงสหาย ของท่าน) คลอดแล้ว ในภายในแห่งห้อง” ดังนี้

ส่า ต สรุตว่า “บุตต์ นุ โข วิชาตานิ อุทาหุ ธิตร์, ปลสสสามิ นนติ, ปริสตุว่า ปลสนธี วิย ทารก คำ เหตุว่า ขา ทิตุว่า คตา”

(อ.นางยักษินี) นั้น พังแล้ว (ชื่นคำ) นั้น (กล่าวแล้ว) ว่า “(อ.หญิงสหาย) คลอดแล้ว ชื่งบุตร หรือหนอแล หรือว่า (อ.หญิง สหาย คลอดแล้ว) ชื่งธิดา, (อ.เร) จักเห็น (ชื่นทารก) นั้น” ดังนี้, เข้าไปแล้ว เป็นราวกะว่าดูอยู่ (เป็น) จับแล้ว ชื่นทารก เดี้ยวกินแล้ว ไปแล้ว

ทุติยวารี ต Glea ขาทิ

(อ.นางยักษินี นั้น) เดี้ยวกินแล้ว เหมือนอย่างนั้นนั่นเที่ยว แม่ในวาระที่สอง

๗๗ ทุติยวารี อิตร้า ครุฑพุก หุตุว่า สามิก อาມเนเตตุว่า “สามิ อิมสุมี จาน เอกา ยกขึ้น มม เทว บุตต์ ขา ทิตุว่า คตา, อิทานิ มม กุลเคห์ คหตุว่า วิชัยสุสามีติ กุลเคห์ คหตุว่า วิชัย”

ในวาระที่สาม (อ.นางกุลธิดา) นอกนี้ เป็นผู้มีครรภ์อันหนัก เป็น เรียกมาแล้ว ชื่งสามี (กล่าวแล้ว) ว่า “ข้าแต่นาย อ.นาง ยักษินี ตนหนึ่ง ในที่ นี้ เดี้ยวกินแล้ว ชื่งบุตร ท. สอง ของเรา ไปแล้ว, ในกาลนี้ (อ.เร) ไปแล้ว สู่เรือนแห่งตระกูล ของเรา จักคลอด” ดังนี้ ไปแล้ว สู่เรือนแห่งตระกูล คลอดแล้ว

๗๘ ส่า ยกขึ้น อุทกวาร์ คตา โหติ

ในกาลนั้น อ.นางยักษินี นั้น เป็นผู้ถึงแล้ว ชื่นวาระแห่งน้ำ ย่อ บีบี

เวสส่วนสุส ทิ ยกขึ้นโดย วารี ออนไลตุตติ ลีสปรมปุราย อุทก อาหารนติ ใจ จัตุมามาสจุจเยนบี ปณุจมาสจุจ เยนบี มุจุนติ

จริงอยู่ อ.นางยักษินี. นำมาอยู่ ชื่นน้ำ โดยอันลีบฯ แห่งคีรษะ จากระชือว่าโอนดาต ตามวาระ เพื่อท้าวเวสสุวรรณ ย่อ บีบี โดยอันล่วงไปแห่งประชุมแห่งเดือนลีบ้าง โดยอันล่วงไปแห่งประชุมแห่งเดือนท้าบ้าง

อปฯ กิลนุตากยา ชีวิตกุญยบี ปานปุณนติ

(อ.นางยักษินี) เหล่าอื่นอึก ผู้มีกายอันบอบช้ำแล้ว ย่อมลึ้ง เมะซึ่งความลิ้นไปแห่งชีวิต ๆ

ส่า ป่น อุทกวารโต มุตตามตุตา ใจคน ตั่ ฉร คุณๆ “กุ๊ แม สหายิกติ ปุจฉิ”

ก (อ.นางยักษินี) นั้น ผู้สักว่าพั้นแล้ว จากราษฎรแห่งน้ำเที่ยว ไปแล้ว สู่เรือน นั้น โดยเร็ว ตามแล้ว ว่า “อ.หญิงสหาย ของ ดิฉัน (ย่อมอยู่) (ในที่) ไหน” ดังนี้ ๆ

“กุ๊ น ปลลิสสติ, ตสสา อิมล้มี ใจเน ชาตثارเก ยกขึนี ชาตติ; ตส麻 ภุลเคห์ คตติ”

(อ.ชน ท. กล่าวแล้ว) ว่า “(อ.ท่าน) จักเห็น (ซึ่งหญิงสหาย) นั้น (ในที่) ไหน, อ.นางยักษินี ย่อมเคี้ยว กิน ซึ่งทางรากผู้เกิด แล้ว ท. ในที่ นี้ (ของหญิงสหาย) นั้น, เพราะเหตุนั้น (อ.หญิงสหายนั้น) ไปแล้ว สู่เรือนแห่งตะภูล” ดังนี้ ๆ

ส่า “ยตุต วา ตตุต วา คุณตุ, น เม มุจุสสติติ เวรเวคลมสุสสาทิตา นครภูมิ” ปักขุนทิ

(อ.นางยักษินี) นั้น (คิดแล้ว) ว่า “(อ.หญิงนั้น) จะไป (ในที่) ได หรือ หรือว่า (ในที่) นั้น, (อ.หญิงนั้น) จักไม่พ้น จากเรา” ดังนี้ ผู้อันกำลังแห่งเรว ให้อาจหาญชื่นพร้อมแล้ว เป็นผู้มีหน้าเฉพาะต่อพระนคร (เป็น) และไปแล้ว ๆ

อิตราย นามคุคหนทิวเลส ต ทางร นหาเปตุว่า นาม กตุว่า “สามิ อิทานิ (P46) อกษร คุณมาติ ปุตุต อาทาย สามิเกน ลทิ วิหารมชุมคเตน มคเคน คุณตุ ปุตุต สามิกสุส ทตุว่า วิหารปอกุรณิย นหาตุว่า อุตตริตุว่า ปุตุต คเหตุว่า, สามิเก นหาญนเต, ปุตุต ปายมา จิตา, ยกขึนี อาศกุณตุ ทิสุว่า สัญชานิตุว่า “สามิ เวเคน เอหิ, อย สา ยกขึนติ อุจุจลสทุ กตุว่า, ยา ตสสาคมน สดญาตุ อกกุโภนตุ นิวตติตุว่า อนโตวิหารภูมิ” ปักขุนทิ

(อ.นางกุลธิดา) เม้นอกนี้ ยังทรง นั้น ให้อาบแล้ว ในวันเป็นที่ถือเอาซึ่งชื่อ กระทำแล้ว ซึ่งชื่อ (กล่าวแล้ว) ว่า “ข้าแต่นาย ในกาลนี้ (อ.เรา ท.) จะไป สู่เรือนอันเป็นของตน” ดังนี้ พาอาบแล้ว ซึ่งบุตร ไปอยู่ โดยหนทาง อันไปแล้วในท่ามกลางแห่ง วิหาร กับ ด้วยสามี ให้แล้ว ซึ่งบุตร แก่สามี อาบแล้ว ในสรงปอกุรณีใกล้วิหาร ข้ามขึ้นแล้ว รับอาบแล้ว ซึ่งบุตร, ครั้น เมื่อสามี อาบอยู่, ยืนยังบุตรให้ดีมอยู่แล้ว เห็นแล้ว ซึ่งนางยักษินี ผู้มายู่ รู้พร้อมแล้ว กระทำแล้ว ซึ่งเลียงอันสูง ว่า “ข้า แต่นาย (อ.ท่าน) ลงมา โดยเร็ว, (อ.หญิง) นี้ เป็นนางยักษินีนั้น (ย่อมเป็น)” ดังนี้ ไม่อ姣อยู่ เพื่ออันดำรงอยู่พร้อม เพียงไร แต่อันมา (แห่งสามี) นั้น กลับแล้ว เป็นผู้มีหน้าเฉพาะต่อภัยในแห่งวิหาร (เป็น) และไปแล้ว ๆ

ตสุมี สมเย สตุต ปริสมชุณ ชุมุน แทสติ

ในสมัยนั้น อ.พระศาสดา ทรงแสดงอยู่ ซึ่งธรรม ในท่ามกลางแห่งบริษัท

ส่า ปุตุต ตตากตสส ปaghปิภูเจ นิปชชาเปตุว่า “ตุมหาก ມยา เอส ทินโน, ปุตุตสส เม ชีวิต แทนติ อาท

(อ.นางกุลธิดา) นั้น ยังบุตร ให้นอนแล้ว ที่หลังแห่งพระบาน ของพระตตากต กราบบุลแล้ว ว่า “(อ.บุตร) นั้น อันหม่อม ฉัน ถวายแล้ว แก่พระองค์, (อ.พระองค์) ขอจงประทาน ซึ่งชีวิต แก่บุตร ของหม่อมฉัน” ดังนี้ ๆ

ทุราโภภูลเก อธิบุตโถ สุมนเทโว ยกขึนิยา อนโต ปริสิต นาทาลิ

อ.สุมนเทพ ผู้อยู่ทับแล้ว ที่ซุ้มแห่งประตู ไม่ได้ให้แล้ว เพื่ออันเข้าไป ในภายใน แก่นางยักษินี ๆ

สตุติ อาบนหัตถุเครื่อง อาบนนุเตตุว่า “คุจฉานนุห ต์ ยกขินี ปกโภสติ อาห ฯ

อ.พระศาสดิ ตรัสเรียกมาแล้ว ซึ่งพระเคราะชื่อว่าอาบนห์ ตรัสแล้ว ว่า “ดูก่อนอาบนห์ (อ.เชอ) จงไป, (อ.เชอ) จงเรียกมา ซึ่งนางยักษินี นั้น” ดังนี้ ฯ

เถา ต ปกโภสติ ฯ

อ.พระเคราะ เรียกมาแล้ว (ซึ่งนางยักษินี) นั้น ฯ

อิตรา “อย ภานุเต อาคจุณติติ อาห ฯ

(อ.นางกุลธิดา) nokanin กราบพูลแล้ว ว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ (อ.นางยักษินี) นี้ ย่อมมา” ดังนี้ ฯ

สตุติ “เอตุ, มา สทุท อกาลีติ วตุว, ต อาคนหตุว จิต “กสุมา เอว กโโรส? สเจ หิ ตุมเห มากิสสุส พุทธสุส สมมุขีภาร นาคมิสสต, อหินกุลาน วิย เวร อจุพนุหาน วิย กากโภกุกาน วิย จ กปปุภุจิติก โว เวร อภิวิสส , กสุมา เวโนปุภิเวร กโโร? เวร หิ อะเวเรน อุปสมมติ, โน เวเรนาติ วตุว อิม คามาห

อ.พระศาสดิ ตรัสแล้ว ว่า “(อ.นางยักษินี นั้น) จงมา, (อ.เชอ) อย่าให้ก็กระทำแล้ว ซึ่งเลี่ยง” ดังนี้ ตรัสแล้ว ว่า “(อ.เชอ) ย่อมกระทำ อย่างนี้ เพราเหตุไร, ก็ ถ้าว่า อ.เชอ ท. จักไม่มาแล้ว สุความเป็นแห่งบุคคลผู้มีหน้าพร้อม ต่อพระพุทธเจ้า ผู้เข่นกับด้วยเรไชร, อ.เรว ของเชอ ท. เป็นเรตั้งอยู่ต่อกัน จักได้เป็นแล้ว ราวกะ อ.เรว ของญูเท่าและพังพอน ท. (ด้วย) ราวกะ (อ.เรว) ของหมีและไม้ลังครัว ท. (ด้วย) ราวกะ (อ.เรว) ของกาและนากเค้า ท. ด้วย, (อ.เชอ ท.) ย่อมกระทำ ซึ่งเรและเรตอบ เพราเหตุไร, เพราว่า อ.เรว ย่อมเข้าไปประจำ ด้วยความไม่มีเร, (อ.เรว) ย่อมไม่เข้าไปประจำ ด้วย เร” ดังนี้ (ภกนางยักษินี) นั้น ผู้มาแล้วจึงยืนอยู่แล้ว ตรัสแล้ว ซึ่งพระคณา นี้ว่า